

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR.1600/2006

DECIZIA CIVILĂ NR.858/CA/2006

Şedința publică din 15 mai 2006

Președinte:	- judecător
- - - - -	- judecător
- - - - -	- judecător
Irina Boboş	- grefier

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de reclamanta SC "SOMPO ROMANIA CORSA NICĂ" împotriva sentinței civile nr.28/C/16.01.2006 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr.4937/2005.

La apelul nominal se prezintă: av.Zicu Nicu pentru reclamanta recurrentă, precum și c.j. Szasy Eniko pentru părâta intimată Direcția Regională Vamală Brașov, lipsă fiind părâtele intimate D.G.F.P. Sibiu și BIROUL VAMAL MEDIAŞ.

Procedura este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care, nefiind alte cereri instanța acordă cuvântul în dezbatere.

Mandatarul reclamantei recurrente susține recursul aşa cum a fost formulat și motivat, solicitând admiterea acestuia, modificarea în tot a sentinței civile atacate în sensul admiterii contestației, anularea deciziei nr.61/2005 emisă de DGFP Sibiu și a actelor constatatoare emise de Biroul Vamal Mediaș pentru suma de 46.641 lei RON comision vamal și exonerarea reclamantei de plata acestei sume, cu obligarea DRV Brașov la restituirea sumei menționate. Cu cheltuieli de judecată justificate la dosar.

Reprezentanta părâtei intimate DRV Brașov solicită respingerea recursului reclamantei și menținerea ca temeinică și legală a sentinței civile atacate, pentru motivele expuse în întâmpinarea depusă la dosar. Fără cheltuieli de judecată.

CURTEA DE APEL

Asupra recursului de față,

Examinând actele de la dosar constată următoarele:

Prin sentința civilă nr.28/C/16.01.2006 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr.4937/2005 a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanta

SC”SOMETRA”SA Copșa Mică împotriva părătelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu și Direcția Regională Vamală Brașov.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că importurile de materii prime neoriginare efectuate de reclamantă din state terțe Uniunii Europene, în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import nu sunt scutite de obligația de plată a comisionului vamal, potrivit art.15 din Protocolul ratificat prin OUG 192/2001, întrucât produsele nu au suferit modificări în Comunitatea Europeană.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta, aducându-i critici de nelegalitate și netemeinicie, solicitând modificarea în tot a acesteia în sensul anulării în totalitate a deciziei nr.61/2005 emisă de D.G.F.P. Sibiu și a actelor constatatoare și obligării Direcției Regionale Vamale Brașov la restituirea sumelor achitate cu titlu de comision vamal.

În dezvoltarea motivelor de recurs, a susținut că instanța a interpretat și aplicat eronat dispozițiile legale din Protocolul 4 al C.E.E. A apreciat recurenta că în speță nu sunt incidente prevederile art.15 din Protocol, ci produsele neoriginare încorporate în materiale obținute în România beneficiază de calitatea de produs originar și sunt scutite de la plata de taxe vamale conform art.48 alin.3 lit.c Cod vamal dacă îndeplinesc condițiile de prelucrare de la art.6 din Protocol.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs invocate de reclamantă, raportat la probele dosarului, Curtea reține următoarele:

În fapt, recurenta a importat materiale neoriginare în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import, le-a prelucrat, iar produsele compensatoare obținute le-a exportat în țările Comunității Europene, însoțite de dovada de origine EUR 1.

Organele vamale au stabilit că societatea are obligația de a plăti comision vamal pentru materia primă neoriginară înglobată în produsul exportat, punct de vedere împărtășit și de instanța de judecată.

Critica recurenței în sensul că în mod greșit s-a făcut aplicarea art.15 din Protocol ratificat prin OUG nr.192/2001 nu este fondată. Acest articol cuprinde dispoziții imperitive în ce privește interzicerea drawback sau a exceptării de la plata taxelor vamale pentru materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celealte țări la care se face referire în art.3 și 4 din Protocol.

Datoria vamală pentru aceste materiale neoriginare se naște atunci când produsele obținute din astfel de materiale sunt exportate, la data emiterii DVE și numai după eliberarea certificatului EUR 1.

În acest mod își găsesc înțelesul și aplicarea prevederilor art.15 pct.1a), 2 și 3 din Protocolul 4 anexă la Acordul European, prevederi care operează ca un sistem de protecție adoptat de U.E. la importurile din statele nemembre sau cu care UE nu are acorduri de cooperare economică.

Astfel, art.15 pct.1a) statuează că materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din

33

celealte ţări la care se face referire la art.3 și 4, pentru care o dovardă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

Potrivit art.15 pct.2, interdicția prevăzută de paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă, a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în Comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație, precum și produselor menționate la subparagraphul 1b) de mai sus, dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplata se aplică, expres sau în fapt, atunci când produsele obținute din materialele menționate sunt exportate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern.

De asemenea, la art.15 pct.3 se arată că, la cererea autorităților vamale, exportatorul produselor acoperite de o dovardă de origine trebuie să prezinte, în orice moment, toate documentele corespunzătoare care dovedesc că nu a fost obținută nici o restituire a taxelor vamale pentru materialele folosite la fabricarea produsului în cauză și că toate taxele vamale sau taxele având efect echivalent, aplicabile pentru astfel de materiale, au fost plătite.

În categoria taxelor cu efect echivalent taxelor vamale intră și comisionul vamal, conform OUG 32/2001 care la art.3 arată : „(1) Comisionul perceput pentru prestarea serviciilor vamale potrivit Legii 8/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control...constituie venituri cu destinație specială ale bugetului de stat”.

Așadar fiind o taxă cu efect echivalent, comisionul vamal se încadrează la art.15 alin.2 din Protocol și trebuie perceput la efectuarea exportului, pentru materialele neoriginare încorporate în produse compensatoare. Faptul că produsele importate au fost prelucrate, nu schimbă cu nimic originea acestora, respectiv neapartenența lor la un stat comunitar.

Este adevărat că aceste materiale au fost importate în regim vamal de perfecționare activă, dar facilitățile astfel acordate au avut în vedere protejarea producției, iar nu a comerțului, respectiv a exportului produselor.

De asemenea, art.6 pct.6 din Protocol, cu referire la art.2 nu are relevanță în cauză, întrucât definește conținutul noțiunii de „produse originare”, fără să se refere la regimul vamal al materialelor neoriginare încorporate în produse originare exportate. Sub acest aspect, aplicabil este art.15 din protocolul ratificat prin OUG 192/2001, așa cum s-a reținut mai sus.

Din toate aceste considerente, constatănd că sentința pronunțată în cauză este legală și temeinică, în baza art.312 Cod procedură civilă, Curtea va respinge ca nefondat recursul reclamantei.

Pentru aceste motive
În numele legii

DECIDE

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta SC Romeoara Srl
Copșa Mică împotriva sentinței civile nr.28/C/16.01.2006 pronunțată de
Tribunalul Sibiu în dosar nr.4937/2005.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 15 mai 2006.

PREȘEDINTE,
Marieta Florea

JUDECĂTOR,
Elisabeta Lazăr

JUDECĂTOR,
Marius Cornel Irimic

GREFIER,

Red.I.C.M.
Dact.B.I./2 ex./15.06.2006
Jud.fond Căndră D.